

AUGUSTIN

Zpravodaj farnosti svatého Augustina v Brně

květen 2026

Boží hod velikonoční

Na Boží hod velikonoční byly při všech bohoslužbách požehnány pokrmy. Kromě beránků, mazanců a vajíček nechyběly ani uzeniny. Mši svatou v 9 hodin doprovodil chrámový sbor, který přednesl Messe Brève No. 7 od Ch. Gounoda pro sbor a varhany.

foto: Marlenka Podsedníková

Setkání pastorační rady

V neděli 19. 4. se sešla pastorační rada. Ze zápisu uvádíme některé z probíraných bodů.

Noc kostelů

Na letošní rok pro nás připadá (v zavedeném rytmu naší farnosti) Noc kostelů bez speciálního programu; kostel bude pouze otevřený, zajistíme hlídání kostela.

Farní jarmark

Výtěžek jarmarku věnujeme pravděpodobně na Domov sv. Vincenta de Paul – azylový dům pro handicapované rodi-

če s dětmi v Dolním Podluží v Ústeckém kraji. Paní R. Fialová zjistí jejich odezvu a eventuální podobu spolupráce na prezentaci, vyúčtování atd. Zbývá najít kněze – hosta na poutovou mši sv.

Další diskutované body: den farnosti, první svaté přijímání, hospodaření farnosti, ministrování děvčat, chrámový sbor, prostory Proglasu. Celý zápis bývá zveřejněn na stránkách farnosti.

*Zapsala: L. Schejbalová
Doplnil a schválil: P. Vrbacký*

Pout' ministrantů do Rajhradu

V sobotu 18. dubna se skupinka ministrantů z naší farnosti zúčastnila diecézní pouti ministrantů. Posilnění buchtami a požehnáním vyrazili z Želešic do Rajhradu. Cestou je provázela příběh Jana Buly a Václava Drboly. Ve 13 hodin zakončili poutování mši svatou v kostele sv. Petra a Pavla v Rajhradě, kterou s nimi oslavil biskup Pavel Konzbul. Po mši se ministranti bavili připravenými aktivitami.

foto: Michal Schön

Slovo úvodem

Dne 18. listopadu 1965 (v předvečer celonárodních oslav Tisíciletí křtu Polska 966–1966) se během II. vatikánského koncilu v Římě polští biskupové obrátili na své německé spolubratry otevřeným listem, v němž (poté co podrobně vylíčili jednotlivé kapitoly doslova hrůzné situace Polska pod nacistickou nadvládou za druhé světové války) napsali: „Přes téměř beznadějně minulostí zatíženou situaci ... v křesťanském, ale též velmi lidském duchu k vám napřahujeme své ruce ... odpouštíme vám a prosíme za odpuštění.“

Poslední tři slova vyvolala doslova zběsilou reakci komunistického režimu. Byly organizovány „spontánní“ demonstrace, školní děti musely povinně opisovat protestní petice, média napřela všechnu sílu do kampaně vyvolávající nenávisť a zlobu vůči církvi. Její součástí bylo i zveřejnění článku, v němž dělníci kamenolomu Solvay svému válečnému spoluzaměstnanci, tehdy nuceně nasaženému studentu Karolu Wojtyłovi, adresovali větu: „My neodpouštíme!“

Krakovský arcibiskup jim odpověděl dopisem, ve kterém nejprve zdůraznil, že list polských biskupů byl podložen „nejhlubšími zásadami křesťanské etiky obsažené v evangeliu“; a svým bývalým spoludělníkům nakonec adresoval tato slova: „Když jsme spolu pracovali během okupace, spojovala nás řada věcí, především ale úcta k lidské bytosti, k svědomí, k individualitě a společenské důstojnosti. Z velké části jsem se těmto věcem přiučil od dělníků ve fabrice Solvay; teď ale tento základní princip ve vašem dopisu nenacházím...“

V těchto dnech jsme aktuálně svědky výmluvného kontrastu mezi uzdravující mocí odpuštění, vysloveného přes bolest mučednictví, a zvrhlostí, pro kterou je bolest minulých ran a jejich obětí pouhým palivem v ďábelsky rozdmýchávaném požáru nenávisť. Chci na přímluvu sv. Jana Pavla II. prosit Boha, aby ti, kteří se hlásí ke křesťanství, stáli jednoznačně na straně smířené a odpuštění.

váš farář Petr Vrbacký

Stalo se

Při sbírce na slavnost blahorečení brněnských mučedníků v neděli 29. 3. se vybralo 57 630 korun.

19. 4. se po večerní mši sešla pastorační rada farnosti.

Při večerní mši svaté 26. 4. zazpíval smíšený sbor Choirchestra Brno Missu brevis Josepha Haydna „Joannis Deo“.

Pokřtěni byli:

11. 4. Barbora Veronika Klašková
12. 4. Jonáš Václav Sedlmaier
26. 4. Carrie Paula Kleibl

Oddáni byli:

25. 4. Jan-Pavel Cajzl
a Veronika Mikulíková

Gabriela Klašková

Zaznělo v kázání

„Neztrácejme čas rozhlížením se po světě; místo toho vyjděme na cestu.“
o. Petr

„Proč mám všechno vyprávět Bohu? Vždyť on přece všechno ví. Není to zbytečné?“
o. Petr

„Nezůstávejme ochromeni, nerezignujme, je třeba něco podniknout.“
o. Petr

V nedělním kázání zazněla výzva apoštola Petra: „Bratři, co máme dělat?“ Odpověď je jasná a stále aktuální: „Obrat'te se.“ Toto zaslíbení platí nám i našim dětem.
o. Martin

Byli jsme povzbuzeni k ochotě otevřít se Bohu a důvěřovat mu: „Pane, důvěřuji Ti. Potřebuji Tebe a vztah s Tebou.“ Právě v této důvěře se učíme kráčet správným směrem – jako ovečky, které následují svého Pastýře.
o. Martin

Jitka Matějková

Na velikonoční pondělí sloužily u oltáře namísto ministrantů víly.

Kdo je mučedník

Beatifikační proces je soudní proces, ve kterém na jedné straně stojí ti, kteří kauzu předkládají a dokazují, co je potřeba. Na druhé straně stojí ti, kteří stojí „proti“ a vznášejí námitky, které je třeba vyvrátit. Na této straně „proti“ stojí tzv. promotor víry, který byl dříve nazýván jako dáblův advokát.

Mučedníkem z hlediska právní nauky je ten, kdo před lidmi a před svými pronásledovateli vydá svědectví víry a lásky k Bohu. Přitom musí být splněno následující.

Kandidát skutečně zemřel. Nestačí například, že se jednalo o nevykonanou hrozbu. Za mučedníka ale může být uznán ten, kdo byl uvězněn a za pobytu ve vězení zemřel na následky podmínek, ve kterých se nacházel. Tento první bod se nazývá materiální mučednictví.

Dále ten, kdo způsobil smrt mučedníka, musí být podněcován nenávistí k víře, k nějaké ctnosti nebo k dobrému dílu. Jako motiv usmrcení je dostačující i jen odmítání hříchu. Tento druhý bod se nazývá formální mučednictví ze strany pronásledovatele.

Posledním důležitým bodem je formální mučednictví ze strany oběti, že ze strany mučedníka došlo k přijetí rozsudku

smrti, a to z lásky k Bohu a víře. Nelze tak uznat přijetí smrti z donucení. Na druhou stranu také mučedník o smrt dobrovolně neusiluje. Formální mučednictví ze strany oběti má prokázat, že mučedník chtěl být pravdivým svědkem Krista až do smrti.

Mimo tyto tři prvky je také důležitá pověst mučednictví (u vyznavačů to je tzv. pověst svatosti), které se kandidát blahorečení těší u značné části Božího lidu. Co to znamená? Je to buď přesvědčení, nebo všeobecná víra v to, že někdo trpělivě snášel smrt pro svou víru v Krista anebo pro nějakou ctnost, jež vyplývá z této víry. Proto je součástí výsledku svědků i otázka, zda považoval kandidát na blahorečení (nebo svatořečení) za mučedníka. A také je třeba prokázat pověst znamenání. Je to existence názoru, že na přímluvu kandidáta jsou udělovány zvláštní milosti. Prakticky to znamená, že se věřící dovolávají jeho přímluvy.

Z výše uvedeného vyplývá, že aby byl někdo mučedníkem, nestačí, aby byl „jenom“ pronásledován a zabit. V tomto se rozchází pojetí mučedníka z pohledu církevně-právního od ve společnosti často rozšířeného širšího pojetí.

o. Josef Janoušek (redakčně upraveno)

Augustin a nové přikázání

Ve večeradle, když Pán Ježíš umyl apoštolům nohy, dal jim nové přikázání, aby se milovali, jako on miloval je. Čím je toto přikázání nové, vysvětluje svatý Augustin ve svém výkladu na Janovo evangelium: Pán Ježíš dává svým učedníkům nové přikázání. Mají se navzájem milovat. Nové přikázání vám dávám: Milujte se navzájem. Což to však již nebylo přikázáno ve Starém zákoně? Miluj svého bližního jako sám sebe. Proč tedy Pán nazývá to přikázání novým, když je již tak staré? Asi proto, že z nás svléká starého člověka a obléká nás v nového. Toho, kdo naslouchá, nebo přesněji toho, kdo poslouchá, činí láska vsutku novým. Ne ovšem každá láska, ale jen taková, jakou Pán odlišuje od tělesné, když dodává: tak, jak jsem já miloval vás. Taková láska nás proměňuje, činí z nás nové lidi, dědice Nové smlouvy, ty, kteří zpívají novou píseň. Tak láska, nejmilejší bratři, učinila novými lidmi již ve Starém zákoně ty, kteří byli spravedliví, patriarchové a proroci, a později obnovila i blažené apoštoly. A také nyní ta láska obnovuje národy a z veškerého lidského rodu, rozptýleného po celém světě, vytváří a shromáždňuje nový lid, tělo nové nevěsty zasnoubené jednorozenému Synu Boží-

mu, té, o níž se ve Velepísni říká: Kdo je ta, jež celá bílá stoupá vzhůru? Celá bílá, protože nová. Čím jiným je však nová, ne-li oním novým přikázáním? A proto se její údy o sebe navzájem starají; trpí-li jeden úd, trpí s ním všechny, a dostává-li se jednomu údu slávy, všechny se s ním radují. Slyší totiž a zachovávají ona slova: Nové přikázání vám dávám: Milujte se navzájem. Milujte se navzájem ne jako ti, kdo šíří zhoubu, ani jako se milují lidé, protože jsou lidé, ale abyste se navzájem milovali jako ti, kdo se milují, protože jsou všichni bohové a synové Nejvyššího, takže jsou bratry jeho jediného Syna; abyste se navzájem milovali takovou láskou, jakou je miloval on, když je chtěl přivést k cíli, kde se naplní jejich touha, kde se nasytí dobrem veškerá jejich touha. Neboť tehdy, až Bůh bude všechno ve všem, všechny touhy pomínou. Kéž nám tuto lásku dá sám ten, jenž praví: Jak jsem já miloval vás, tak se navzájem milujte vy. Miloval nás přece proto, abychom se i my navzájem milovali; svou láskou k nám nás chtěl přimět k tomu, abychom se k sobě vzájemnou láskou připoutali i my a pevně spojeni tímto věčným poutem abychom opravdu byli údy těla patřícího k tak vznešené Hlavě. Daniel Blažke

S novým knězem o nových mučednících

Rozhovor s o. Josefem Janouškem

Přípravy na slavnost blahorečení jsou v plném proudu, a celá řada z nás už se na ni těší (doufáme, že i vy!) Informací o nových mučednících je jistě dostatek, ale nám to nedalo a šli jsme o krok dál – k o. Jožkovi Janouškovi, který do naší farnosti zavítal jako bohoslovec u o. Josefa Novotného, a který má s nově blahoslavenými osobní dlouholetou zkušenost.

Jak ses k oběma mučedníkům, a tedy vlastně i k Babickému případu, dostal? Co tě s nimi spojuje?

Jako bohoslovec jsem začal spolupracovat s dalšími na vydávání bulletinu Testimonium martyrii. Tento oběžník se věnoval právě zmiňovaným kněžím. Později jsem se potom rozhodl na téma mučednictví Jana Buly a Václava Drboly napsat diplomovou práci. To byly takové ty publikační aktivity, které mě s nimi spojily. Ale ještě mnohem dříve mě s Janem Bulou pojilo místo. Lukov, kde se narodil, je kousek od Moravských Budějovic, odkud zase pocházím já. Navíc jsme oba studovali stejné gymnázium v Mor. Budějovicích. A shodou okolností jsem také nějaký čas bydlel na Petrinum (církvní domov mládeže v Brně), kde také jako bohoslovec studoval Jan Bula.

V Testimoniu martyrii jste sesbírali i svědectví lidí, kteří byli přímo zasaženi Babickým případem – co byl při jeho přípravě silný moment/zážitek? Jaké bylo skládat obraz tragédie neviných lidí?

Nejsilnějším okamžikem pro mě bylo při sestavování každého čísla zamyšlení, jak vlastně já sám nahlížím na témata, kterými jsme se věnovali. Když chce někdo psát o jejich kněžství, tak se nutně musí zamyslet (pokud je kněz) nad svým vlastním kněžstvím. Když jsme psali o mučednictví, tak zase to zamyšlení nad svým vlastním vztahem k oběti. Atd. Ohledně svědectví lidí, kteří nám poskytli rozhovor, jsem velmi vděčný za to, že jsme některé rozhovory stihli, dokud toho ti lidé byli ještě schopni. Někteří již zemřeli.

V čem tě životy o. Buly a o. Drboly oslovily?

Nejvíce asi odvahou a zároveň obyčejností. Nebyli to filmové hvězdy, ale konali dobře svou kněžskou službu. A přitom byli odvážní. Odvaha není něco, co je

vyhrazeno hrdinům známým z médií. Naopak. Pravá odvaha je častěji skrytá.

Jejich životu a odkazu ses v průběhu let věnoval docela podrobně – odnesl sis z toho něco (myšlenku, předsevzetí) do každodenního života?

Hned několik myšlenek. „Člověk Boha nikdy dost nemiluje. A to je jediné, čeho musí litovat.“ To napsal Jan Bula v dopise před popravou. Václav Drbola je zase autorem této myšlenky: „Chceš-li v životě dosáhnout úspěchu, vytkni si dobrý cíl. Jdi za ním vytrvale a nepolev ani v dobách zlých.“ Když bych měl spojit oba citáty v pojmy, byly by to „láska“, „cílevědomost“, „vytrvalost“. Každá z těchto tří vlastností je něco, co nám dnes chybí: láska je často zredukována na cit, nikoliv spojena s obětí pro toho, koho miluji. Cílevědomost je častěji zmiňována v souvislosti s kariérou než s duchovním životem. A vytrvalost je něco, co stojí v protikladu ke kultuře dneška „použij a vyhod“.

Mohl bys přiblížit proces blahorečení? Jak dlouho trvá, kolik práce se na něm udělá?

Beatifikační proces, jak se nazývá proces blahorečení, je skutečně proces, a to soudní. Má totiž za úkol prokázat, a to s morální jistotou, že kandidáti mohou být prohlášeni za blahoslavené. Cestou k tomuto prohlášení je buď to, že dosáhli heroických ctností (potom jsou nazýváni jako vyznavači), že se stali mučedníky nebo že obětovali svůj život za někoho druhého. Poslední zmíněná cesta k blahorečení (a svatořečení) byla ustanovena papežem Františkem. Konkrétně na tomto beatifikačním procesu pracovalo kolem 50 lidí a proces trval 21 let.

Sledoval jsi beatifikační proces? Z blízka, nebo spíše z povzdálí?

Sledoval jsem ho zblízka. Mohu říct, že jsem měl některé informace z „první ruky“. Takže jsem se dozvěděl například: dnes projednává komise teologů kauzu Jana Buly a Václava Drboly, dnes zasedá komise složená z biskupů apod. Ale člověkem, který byl v naší diecézi opravdu nejbližší byl Mons. Karel Orlita, který byl administrátorem kauzy.

Farní spolčo na návštěvě u o. Janouška

Jaký je církevní status blahoslavených? V čem se liší oproti svatořečení?

Blahorečením se otevírá cesta ke svatořečení. Rozdíl mezi nimi spočívá zejména v tom, že svatořečení je konečný a definitivní výrok o svatosti. Blahorečení je tedy jakýsi předstupeň. Další rozdíl spočívá například v tom, že blahorečením je úcta ke svatému omezena na určité osoby, shromáždění nebo určité teritorium. Nově blahoslavený tak může být uctíván např. pouze v řeholním společenství nebo v regionu.

Podílíš se i na přípravě slavnosti na brněnském výstavišti?

Nepodílím. Jako farní administrátor ve Znojmě v Louce budu mít na starost farní pouť na tuto akci.

Tento proces blahorečení je první dokončený v dějinách Brněnské diecéze – v čem tkví jeho důležitost? Je na místě nějaká hrdost, nebo spíše pokora?

U každého nově blahorečeného nebo svatořečeného by měl být zřejmý přínos, z tohoto prohlášení za svatého, pro církev. Význam vidím v tom, že tito kněží mohou stát na začátku obnovy a uzdravení z krize kněžství. Opravdu to, co potřebujeme je obnova kněžství. Zdá se mi, že jsme my kněží příliš ustoupili z toho, co slyšíme při mši svaté při kněžském svěcení: „Přijmi dary věřících k slavení eucharistie. Buď si vědom toho, co budeš konat, a také podle toho žij; svůj život připodobňuj tajemství Kristova kříže.“ To připodobnění tajemství Kristova kříže ustoupilo až příliš do pozadí.

...pokračování na str. 4

Farní diář

- 5. 5. Výročí posvěcení kostela
- 8. 5. Děkanátní pouť do Křtin
- 24. 5. První svaté přijímání
- 29. 5. Noc kostelů

Informace z farnosti

Na neděli 31. května 2026 byl ve farním kalendáři plánován tradiční farní den. Po zvážení všech okolností a poradě s pastorační radou farnosti jsem se rozhodl pro letošek od jeho uspořádání upustit. Důvody jsou jak praktické, tak i pastorační. Ohledně organizace se záhy ukázalo, že vzhledem k těsné blízkosti slavnosti blahořečení brněnských mučedníků (o 6 dní později) už všude směřují k této události, a na možnost přidat do místního kalendáře ještě naši akci byly reakce spíše nejisté (ve smyslu nepředvídatelnosti tamních podmínek a možností). A z hlediska pastoračního se domnívám, že i my bychom neměli odklánět svou pozornost a přípravu na tuto jedinečnou duchovní událost směrem k naší vlastní, tak trošku „malé domů“...

Znovu tedy všechny zvu a povzbuzuji, abychom se setkali – jako farnost i jako obecná církev – ve společenství radosti a vděčnosti za dar svědectví, které už teď oslovuje i inspiruje daleko za hranice místního společenství. I na Výstavišti bude prostor pro osobní setkání, program pro děti, poučení i zbožnost, a dokonce i obcerstvení!...

Jedinou podmínkou je předchozí registrace na webu blahořečení. Jinak to máme doslova „za humny“. Těšme se na setkání 6. června 2026! *Petr Vrbacký*

...pokračování ze str. 3

Když obnovíme kněžství, začne také obnova rodin, obnova svatých povolání, obnova čistě prožívaných vztahů mezi snoubenci, apod.

Jaký je význam nových svatých a blahoslavených?

Kdybychom se začali do apoštolské konstituce Divinus Perfectionis Magister z roku 1983, mohli bychom z ní vyvodit tuto odpověď: Noví svatí a blahoslavení jsou vzory křesťanského života, kteří ukazují cestu ke svatosti, posilují víru a přimlouvají se za věřící. Můžeme tuto odpověď potom rozvést v těchto bodech:

- Jsou živým svědectvím Kristova následování.
- Ukazují cestu ke svatosti pro ostatní.
- Jsou svědky Boží přítomnosti v církvi.
- Jsou přímluvci a pomocníci.
- Jsou vzory evangelijních ctností.

Děkujeme za rozhovor, a těšíme se na setkání na výstavišti.

Filip Šebek

V rozhovoru byly převzaty dvě pasáže z textu o blahořečení poskytnutého o. Janouškem

Děje se v diecézi

- čtvrtky 14., 21. a 28. května v Knihovně Biskupství brněnského (Kamenná 36, Brno) přednáškový cyklus o pronásledování církve po roce 1945, začátek přednášek vždy v 17:00.
- sobota 16. května konference na téma: Křesťan v digitálním světě na Velehradě.
- úterý 19. května v 19 hodin v chrámu sv. Michala přednáška kněze Lukáše Janouška o Janu Bulovi a Václavu Drbolovi.
- čtvrtek 21. května slavnost posvěcení katedrály sv. Petra a Pavla, mši svatou bude v 17.30 sloužit biskup Pavel Konzbul
- pátek 22. května na Fakultě sociálních studií Masarykovy univerzity v Brně odborná konference o Janu Bulovi a Václavu Drbolovi

- pátek 22. května Noční pouť za Evropu
- sobota 23. května diecézní charitní pouť
- neděle 24. května Slavnost Soslání Ducha Svatého, biskup Pavel Konzbul bude při mši svaté v 9 hod. udělovat svátost biřmování v katedrále sv. Petra a Pavla v Brně.
- pátek 29. května Noc kostelů
- sobota 30. května II. ročník ženské katolické konference Že(h)nám
- pátek až sobota 5. až 6. června cyklo-pouť na slavnost blahořečení
- sobota 6. června slavnost blahořečení Jana Buly a Václava Drboly na výstavišti v Brně,

Podrobnosti k akcím jsou na stránkách Biskupství brněnského: biskupstvi.cz.

Pravidelné aktivity po nedělní mši v 9 hodin

Ministrantské schůzky

Schůzky ministrantů jsou každou nedělí (ve školním roce) po deváté mši svaté (přibližně od 10 do 11 hodin). Na schůzkách se kluci učí základním dovednostem, které potřebují při mši svaté, ale též se baví hrou či sportovní aktivitou. Obtížnost je přizpůsobena jejich věku a schopnostem. V naší farnosti ministruje kolem 40 chlapců. Věková hranice je od 6 let. Rádi přivítáme nové ministranty! Kdo se k nám chce připojit, ať se ozve buď osob-

ně nebo telefonicky. Podmínkou je ochota přijmout ministrování jako službu a respektovat nezbytná pravidla ministrantského společenství. Podrobnosti a kontakt na vedoucí ministrantů jsou na internetových stránkách farnosti.

Farní kavárna

V neděli po dopolední mši svaté je na faře v provozu farní kavárna. Ocení ji především rodiče čekající na své děti, které zpívají ve sborech, a všichni, kdo

si po mši svaté chtějí popovídat se svými přáteli. Každý týden je zde dobrovolná služba, která v případě zájmu uvaří čaj nebo kávu. Všichni jsou srdečně vítáni.

Sbor

Sbor dětí od 11 let se schází v sále faře v neděli po mši svaté v 9 hodin. Tento sbor vedou Kateřina Halámková a Anežka Buchtová. Noví členové sboru jsou vítáni, stačí přijít v neděli na zkoušku!